

Els Verds de Mallorca es refermen

El segon congrés d'Els Verds de Mallorca apostà per reforçar el segell de l'ecologisme polític. El 80% dels vots dels congressistes han confirmat Margalida Rosselló, consellera de Medi Ambient, com a cap de llista en les pròximes eleccions autonòmiques, hi hagi o no coalició amb EU, formació a la qual Els Verds demanen que si vol el pacte preelectoral, l'accepti "d'igual a igual".

La situació d'Els Verds de Mallorca després del seu congrés (Palma, 25 i 26 d'octubre) ha canviat. El partit, que a Mallorca mai no ha aconseguit representació per si sol en les institucions autonòmiques, posa condicions a Esquerra Unida per reeditar la coalició del 1999 que els va permetre treure un diputat i gestionar la Conselleria de Medi Ambient. Vol que sigui "d'igual a igual", com digué el portaveu reelegit, Jordi López.

I això, què vol dir? En síntesi, d'acord amb la votació efectuada i segons el criteri del 80% dels votants, que l'actual consellera de Medi Ambient, Margalida Rosselló, encapçali la llista.

Segons explicà López en el seu discurs de cloenda del congrés, la situació d'Els Verds ara és molt diferent a quan el 1999 acceptà un paper secundari en la coalició amb EU: "L'ecologisme polític és avui, a Mallorca i a Balears, una força emergent, i si bé volem col·laborar amb totes les forces de progrés, això s'ha d'acceptar..."

I aquest és el re de la qüestió. Els Verds de Mallorca volen la capçalera de la candidatura autonòmica a canvi de cedir a EU la de Palma, amb Eberhard Grosseke com a número 1. És a dir, els ecologistes fan unes missions fortes. Ara caldrà negociar com es podria fer la coalició de manera que satisfés ambdues formacions. Els Verds estan segurs de la seva força. És una decisió que pot condicionar, i per ventura determinar, el panorama polític mallorquí i, per extensió, el balear en vistes a les eleccions del proper mes de maig. D'aquí la gran expectació política que concentren ara mateix Els Verds mallorquins.

L'explicació de la importància de la decisió que prenguin els ecologistes és la següent. Si hi ha coalició, ningú no dubta que aconseguiran representació, si més no la mateixa que van obtenir el 1999 (EU - Els Verds: 2 diputats de 33 per Mallorca). Però si no van junts, les probabilitats que totes dues forces es vegin en risc real de quedar-ne fora són altes. Els Verds tenen intenció de vot, però no gaire estructura. EU té estructura, però les enquestes no detecten un augment d'intenció de vot.

I que no hi hagi coacció finalment és el que desitjaria el PP. Perquè els conservadors saben que, per la llei d'Hondt, si EU i Els Verds no hi entren, i el PP manté, si fa no fa, el nivell de vot del 1999 (com semblen augurar les enquestes) podria ser el partit més beneficiat, perquè almenys un dels actuals dos diputats que té EU - Els Verds se n'aniria als conservadors, que ara tenen 16 a Mallorca. Un més és la majoria absoluta en el Consell mallorquí. Però, segons com vagin els resultats a les altres illes, la majoria absoluta a Mallorca els podria facilitar la recuperació del poder balear. Aquest perill és el que, precisament, argumenta EU, com a tàctica electoral de benefici global per al progressisme per reeditar la coalició. Igual com ho fa un terç d'Els Verds mallorquins -els que perderen la votació en el congrés-, i que volien recuperar l'acord immediatament.

Contraris a aquesta tesi s'hi mostren aproximadament dos terços d'Els Verds de Mallorca, que semblen seguir l'estratègia més "dura", la que ha impulsat a Eivissa Joan Buades. És a dir, un segell inequívocament verd de caràcter pro-

Si Els Verds de Mallorca i Esquerra Unida no van coalitzats poden quedar fora del Parlament

gressista però sense alinear-se automàticament amb cap altra força. De fet, el que voldria Buades és que no hi hagués coalició a Mallorca. Perquè a Eivissa es presentaran sols Els Verds. I a Menorca, per primera vegada, quasi segur que també. Així, el segell verd es presentaria a totes les illes per separat. I creuen tenir possibilitats d'obtenir representació per Eivissa i Mallorca; per això es consideren com la força "emergent".

Les enquestes expliquen aquesta convicció i aquesta estratègia diguem-ne rupturista. Segons la que ha elaborat el Govern balear (juny 2002) Els Verds (Buades) de segur que obtindran l'escó d'Eivissa i, això és l'important, perquè una tercera part de vot prové de ciutadans que diuen haver votat alguna vegada al PP. Buades ho ha explicat a aquest setmanari: "Amb EU mai no tindrem aquest vot que ens enlairi a ser una força per nosaltres sols; sense EU tenim camp per córrer..." Aquesta tesi sembla que té predicament entre la majoria d'Els Verds de Mallorca (els dos terços) però els fa por que la manca d'una estructura prou ampla per fer suficients llistes municipals els resti vots, encara que es mantingui la intenció de vot. És a dir, que les enquestes detectin la intenció, però que després no es confirmi realment amb vots i se'n quedin fora. Per això intenten articular una mena de tercera via: acceptar la coalició amb EU per Mallorca, però sempre que en tinguin la capçalera i no siguin solament la "força emergent", sinó la de referència.

Ara caldrà veure què hi diu Esquerra Unida, a totes aquestes pretensions ecologistes.

Miquel Payeras

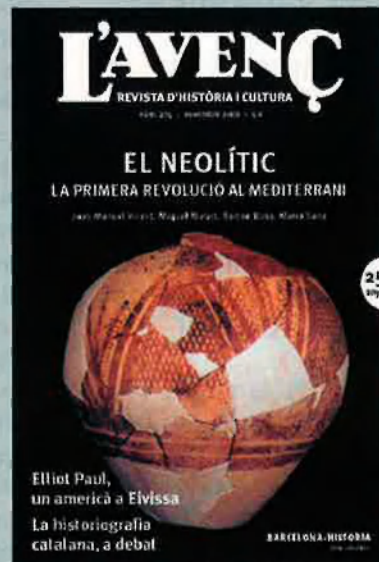
La majoria dels membres de la permanent, el màxim òrgan entre congressos, d'Els Verds de Mallorca. La consellera de Medi Ambient i líder del partit, Margalida Rosselló, és la tercera per l'esquerra de la filera de baix, asseguda.

El Neolític

novembre
2002

La primera revolució al Mediterrani

Els descobriments arqueològics dels últims anys a Síria, Turquia i l'Iraq han aportat moltes dades per entendre les etapes i els dubtes del passat Mediterrani, des de la difusió de la població neandertal als orígens de l'agricultura i la ramaderia, i fins i tot la creació de les primeres formes estatals. Els experts analitzen aquestes dades en un dossier que ens obre la porta als nostres inicis.

Ⓞ Consell de Cent, 278, 1r 2a - 08007 Barcelona - 93 488 34 82 - ave.nc@relemailes

I al desembre La Corona d'Aragó: una història comuna?